سُورَةُ الانشِقَاقِ (مَكيَة)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتۡ ﴿١﴾ کاتێك دێت ئاسمان لەت و پەت دەبێت. وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ﴿٢﴾ گوێڕایەڵی
فەرمانی پەروەردگاری دەبێت، حەق وایە و پێویستە لەسەری ئاوا فەرمانبەردار بێت. وَإِذَا ٱلۡأَرۡضُ مُدَّتۡ ﴿٣﴾
هەروەها کاتێك دێت زەویش پان و بەرین دەبێتەوە (تا جێگەی هەمووانی لەسەر ببێتەوە، کە ئەمە ئاماژەیە، بۆ
تەخت بوونی). وَأَلۡقَتۡ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتۡ ﴿٤﴾ هەرچی لەناویدا هەیە فڕێی دەداتە سەر ڕووکاری و خۆی
خاڵی دەکات. وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ﴿٥﴾ گوێڕایەڵی فەرمانی پەروەردگاری دەبێت، حەق وایە و پێویستە
لەسەری ئاوا فەرمانبەردار بێت. يَـٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَـٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدۡحٗا فَمُلَـٰقِيهِ ﴿٦﴾ ئەی ئینسان
بەڕاستی تۆ خۆت زۆر ماندوو دەکەیت، زۆر ڕەنج و زەحمەت دەکێشیت، سەرئەنجامیش دەبێ بگەڕێیتەوە بۆ
لای پەروەردگارت تا پاداشتی ڕەنج و هەوڵەکەت وەربگریت . فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ﴿٧﴾ جا ئەوەی
دۆسیەی کردەوەکانی درایە دەستی ڕاستی... فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابٗا يَسِيرٗا ﴿٨﴾ ئەوە لەمەودا لێپرسینەوەیەکی
زۆر ئاسانی لەگەڵدا دەکرێت. وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورٗا ﴿٩﴾ بەدڵی خۆش و ڕووی خۆشەوە دەگەڕێتەوە
بۆ ناو کەسوکاری چاکو خواناسی، بۆ ناو ئیماندارانی (سەرەڕای حۆری و غلمان و ولدان). وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ
كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهۡرِهِۦ ﴿١٠﴾ بەڵام ئەوەی دۆسیەی کردەوەکانی لە پشتیەوە درایە دەستی. فَسَوۡفَ يَدۡعُواْ ثُبُورٗا
﴿١١﴾ ئەوە لەمەولا هاوارو دادی لێبەرزدەبێتەوە و دەڵێت: خوایە مەرگ، خوایە بمکوژە، خوا لەناوم بەرە. وَيَصۡلَىٰ
سَعِيرًا ﴿١٢﴾ دەخرێتە ناو دۆزەخ. إِنَّهُۥ كَانَ فِيٓ أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورًا ﴿١٣﴾ چونکە بەڕاستی ئەو جۆرە کەسە کاتی
خۆی لەناو ماڵ و خێزانیدا بەکەیف و ئاهەنگی ناشەرعی، بە بەرپاکردنی سفرەو خوانی حەرام دڵی خۆش بوو
(مەبەستی ڕابواردنی حەرام بوو). إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾ بڕوای وابوو کە هەرگیز زیندوو بوونەوە و
گەڕانەوە و لێپرسینەوە نیە. بَلَىٰٓۚ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرٗا ﴿١٥﴾ نەخێر بەگومانی ئەو نەبوو، پەروەردگاری چاك
ئاگاداری کارو کردەوەکانی بوو و دەیبینی چی دەکات. فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلشَّفَقِ ﴿١٦﴾ سوێندم (بەو کاتەی دوای
خۆرئاوا بوون) ئاسۆ سوور هەڵدەگەڕێت. وَٱلَّيۡلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ بە شەوو ئەوەی کە کۆی دەکاتەوە (شەوگار

ئادەمیزاد لەماڵی خۆیدا و، گیانداران لە شوێنی خۆیان و باڵندەکان لە هێلانەکانیاندا کۆدەکاتەوە). وَٱلۡقَمَرِ إِذَا
ٱتَّسَقَ ﴿١٨﴾ بەمانگی چواردەش کاتێك تێرو تەواوو گەورە و درەخشان دەبێت. لَتَرۡكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٖ ﴿١٩﴾
ئێوە تێدەپەڕن و گۆڕانکاری و حاڵاتی زۆرتان بەسەردێت (بۆ نموونە: لە مناڵی، بۆ لاوی، بۆ پیری، بۆ مەرگ،
بۆ بەرزەخ، بۆ قیامەت، لەوەودواش بۆ بەهەشت یان دۆزەخ)، یاخود لە ساغی، بۆ نەخۆشی یان
بەپێچەوانەوە.. لە هەژاریی، بۆ دەوڵەمەندی یان پێچەوانەوە، لە قیامەتیشدا لە بەهەشتدا ئیمانداران بەردەوام
بەرەو تەواوترو چاکتر دەبرێن). فَمَا لَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٢٠﴾ کەواتە، ئەو خوانەناسانە چیانە و بۆچی ئیمان ناهێنن؟
وَإِذَا قُرِئَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقُرۡءَانُ لَا يَسۡجُدُونَ۩ ﴿٢١﴾ کاتێک قورئانیش بەسەریاندا دەخوێنرێتەوە، سوژدە نابەن و
ملکەچ نابن؟ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ دیارە کە بێ باوەڕان بەردەوام ڕاستیەکان بەدرۆ دەزانن،
بەڵکو باوەڕی پێناکەن. وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ خوایش چاک ئاگاو زانایە بەوەی کە لە دڵ و دەروونیاندا
شاردوویانەتەوە (لە بوغزو کینە و پیلان، دژی ئیسلام و موسڵمانان). فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ کەواتە ،
مژدەی ئازارو سزایەکی بەئێشیان پێ بدە!! إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونِۭ ﴿٢٥﴾
جگە لەوانەی کە ئیمان و باوەڕیان هێناوە و کارو کردەوەی چاکیان ئەنجامداوە، پاداشتی نەبڕاوە و بێ منەت
چاوەڕێیانە..........................